

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 18C/71/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4414208906
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Cviková
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2015:4414208906.4

Rozhodnutie

Okresný súd Nové Zámky sudkyňou JUDr. Denisou Cvikovou v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803 , právne zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843 proti žalovanému : Q. J. , nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom S. XXXX/X, XXX XX F. W., t.č. na neznámom mieste, zastúpený opatrovníčkou Mgr. Dášou Šuminovou, súdnou tajomníčkou Okresného súdu Nové Zámky o zaplatenie 37,22 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu žalobcu zamieťa.

Súd žalovanému náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobca sa návrhom doručeným súdu dňa 28.04.2014 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 37,22 eur s príslušenstvom titulom vrátenia poskytnutej pôžičky. Súčasne si žalobca uplatnil nárok na náhradu trov konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že sa na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa 06.06.2013 stal veriteľom pohľadávky, ktorú mal voči žalovanému právny predchodca žalobcu - Consumer Finance Holding, a.s.. Žalovaný uzatvoril s právnym predchodcom žalobcu dňa 20.12.2006 zmluvu č. 6121849586, ktorou sa zaviazal uhrádzať poskytnuté finančné prostriedky v pravidelných mesačných splátkach riadne a včas. Žalobca uviedol, že žalovaný si zmluvnú povinnosť neplnil, dostal sa do omeškania s úhradou dlžnej sumy, ktorá ku dňu postúpenia predstavovala 47,19 eur a pozostávala z neuhradených dlžných splátok a príslušenstva. Položku „ostatné príslušenstvo“ vo výške 9,97 eur si žalobca neuplatňuje. Žalobca si v konaní uplatnil zákonný úrok z omeškania počnúc dňom 07.06.2013, nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky, ktorý predstavoval podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s nar.vl.č. 87/1995 Z.z. sadzbu vo výške 8,50% ročne.

Súd vydal vo veci dňa 09.12.2014 platobný rozkaz č.k. 13RO/153/2014-23, ktorým zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi žalovanú istinu s príslušenstvom. Uznesením zo dňa 31.03.2015 č.k. 13RO/153/2014-23 bol platobný rozkaz, pretože sa nepodarilo doručiť ho žalovanému do vlastných rúk, zrušený.

Vzhľadom na skutočnosť, že miesto pobytu žalovaného nie je súdu známe a toto sa nepodarilo zistiť ani vykonaným rozsiahlym šetrením, ustanovil súd uznesením zo dňa 07.08.2015 č.k 18C/71/2015-45 žalovanému opatrovníčku, a to tajomníčku nadpísaného súdu. Opatrovníčka žalovaného sa k návrhu na začatie konania nevyjadřila.

Podľa § 115a ods. 1 O.s.p. na prejednanie veci samej nie je potrebné nariaďovať pojednávanie, ak to nie je v rozpore s požiadavkou verejného záujmu a ak možno vo veci rozhodnúť len na základe listinných

dôkazov predložených účastníkmi a účastníci s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania súhlasia alebo sa výslovne práva na verejné prejednanie veci vzdali.

Podľa § 115a ods. 2 O.s.p. pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Podľa § 200ea ods. 1 O.s.p. ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1 000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Podľa § 156 ods. 3 O.s.p. vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením.

Súd vo veci rozhodol podľa § 115a ods. 2 O.s.p. bez nariadenia pojednávania, pretože podľa § 200ea ods. 1 O.s.p. ide o drobný spor a rozsudok v súlade s § 156 ods. 1 O.s.p. verejne vyhlásil, potom čo oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súd. Právny zástupca žalobcu, ani opatrovníčka žalovaného sa na verejné vyhlásenie rozsudku nedostavili.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so Zmluvou o postúpení pohľadávok uzatvorenou dňa 06.06.2013 a jej prílohou, Zmluvou o pôžičke a výpisom z pôžičkovej karty za obdobie od 02.11.2008 do 31.12.2008 a od 01.01.2009 do 20.08.2013 a zistil tento skutkový a právny stav.

Podľa § 2 písm. a) a b) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzatvorenia zmluvy sa na účely tohto zákona rozumie a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme, b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods.1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzatvorenia zmluvy veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Podľa § 3 ods.2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzatvorenia zmluvy spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Žalobca tvrdil, že jeho právny predchodca, a to spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., IČO: 35 923 130, uzatvoril so žalovaným dňa 20.12.2006 zmluvu o pôžičke č. 6121849586, ktorou sa žalovaný zaviazal uhrádzať poskytnuté finančné prostriedky v pravidelných mesačných splátkach riadne a včas. Uzatvorenie zmluvy o pôžičke preukazoval žalobca predložením listiny, v ktorej bol žalovaný uvádzaný ako klient právneho predchodcu žalobcu, ďalej je v nej vymedzený predmet financovania : práčka - Whirlpool AWT 5080, výška pôžičky 10.490,- Sk, celková suma pôžičky 13.500,- Sk, RPMN 14,73%, výška splátky 300,- Sk a počet splátok. Listina predložená žalobcom nie je podpísaná právnym predchodcom žalobcu ani žalovaným. Právny predchodca žalobcu je spoločnosťou, ktorá podľa zápisu v príslušnom obchodnom registri podnikala aj v predmete činnosti : poskytovanie úverov z vlastných peňažných zdrojov nebankovým spôsobom.

Podľa § 1 ods. 1 z.č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 1 ods. 2 a 3 z.č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch zákon sa nevzťahuje na zmluvy

- a) o poskytnutí úveru na účely nadobudnutia existujúcich alebo projektovaných nehnuteľností, dodatočné alebo ďalšie stavebné úpravy dokončených stavieb a ich údržbu,
- b) o nájme, ktoré nezabezpečujú prevod vlastníckeho práva na nájomcu,
- c) o poskytnutí úveru bez platby úroku alebo akéhokoľvek poplatku,
- d) na základe ktorých sa neukladá žiadny úrok, ak spotrebiteľ súhlasí so splatením úveru jednou splátkou,
- e) o poskytnutí úveru do hodnoty v Sk zodpovedajúcej 200 EUR a nad hodnotu v Sk zodpovedajúcu 20 000 EUR; ak je na rovnaký účel uzavretých viac zmlúv o spotrebiteľskom úvere medzi tým istým veriteľom a spotrebiteľom, súhrn všetkých zmlúv o spotrebiteľskom úvere sa považuje za jediný spotrebiteľský úver,
- f) na ktorých základe sa vyžaduje, že spotrebiteľ úver splatí v lehote nepresahujúcej tri mesiace alebo maximálne štyrmi splátkami v lehote nepresahujúcej 12 mesiacov,
- g) o sústavnom poskytovaní služieb, za ktoré spotrebiteľ platí počas ich poskytovania v splátkach.

Zákon sa nevzťahuje ani na úver formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutý bankou iným spôsobom ako na kreditnú kartu; tým nie je dotknuté ustanovenie § 3 ods. 6 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20060701>>.

Na zmluvu, o ktorej žalobca tvrdil, že bola uzatvorená medzi jeho právnym predchodcom a žalovaným bolo potrebné aplikovať zákon č. 258/2001 Z.z., pretože v súlade s tvrdením žalobcu a z obsahu listiny - zmluva o pôžičke, zistil súd, že malo ísť o zmluvu uzatvorenú medzi spoločnosťou poskytujúcou podľa predmetu činnosti zapísaného v obchodnom registri úvery a žalovaným ako fyzickou osobou nepodnikateľom, ktorá bola v zmluve identifikovaná prostredníctvom rodného čísla. Predmetom zmluvy malo byť poskytnutie úveru vo výške 10.490,- Sk, ktorý predstavoval cenu prefinancovaného predmetu financovania - práčky. Teda právny predchodca žalobcu napíňal zákonnú definíciu veriteľa podľa § 3 ods.1 zákona č. 258/2001 Z.z. a žalovaný definíciu spotrebiteľa podľa § 3 ods.2 zákona č. 258/2001 Z.z. Predmetom zmluvy o pôžičke malo byť poskytnutie spotrebiteľského úveru právnym predchodcom žalobcu žalovanému a záväzok žalovaného na jeho vrátenie. Keďže v tomto prípade z obsahu zmluvy o pôžičke nevyplývalo, že ide o niektorý z prípadov vymedzených v § 1 ods. 2 alebo 3 z.č. 258/2001 Z.z., na právne vzťahy založené zmluvou o pôžičke je potrebné aplikovať z.č. 258/2001 Z.z. a to v znení ku dňu 20.12.2006, teda ku dňu, ku ktorému mala byť zmluva uzatvorená.

Podľa § 4 ods. 1 z.č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch zákon zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 2 písm. a), b) a i) z.č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, zamestnania alebo povolania, b) predávajúcim osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti alebo povolania, alebo osoba konajúca v jej mene alebo na jej účet, i) službou akákoľvek činnosť alebo výkon, ktorý je ponúkaný spotrebiteľovi odplatne alebo bezodplatne vrátane činností upravených osobitnými predpismi, nad ktorými vykonávajú dozor profesijné komory alebo iné orgány verejnej správy, ako sú uvedené v § 19 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2007/250/20150101>>; tým nie je dotknutá povinnosť mlčanlivosti podľa osobitných predpisov vrátane zákonom prenesenej právomoci profesijných komôr.

Podľa § 5b z.č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Zmluvu o pôžičke, ktorú predložil žalobca na preukázanie svojho tvrdenia o uzatvorení zmluvy medzi právnym predchodcom žalobcu so žalovaným, posúdil súd ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorá je pre nedostatok zákonom predpísanej písomnej formy neplatnou. Listina nie je totiž podpísaná žiadnym z jej účastníkov. V zmysle § 4 ods. 1 z.č. 258/2001 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Uvedené ustanovenie zákona o spotrebiteľských úveroch má kogentnú povahu, teda písomnú formu zmluvy o spotrebiteľskom úvere nemôžu strany dohodou ani vylúčiť ani modifikovať. Písomná forma by bola zachovaná, ak by návrh zmluvy a jeho akceptácia boli obsiahnuté v dokumente podpísanom účastníkmi zmluvy, pričom oba prejavy vôle sa nemusia nachádzať na jednej listine, resp. ak je zmluva obsiahnutá v dokumente podpísanom všetkými jej účastníkmi. Povinnosť zachovania písomnej formy platí pre všetky obsahové náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Na povinnosť tvrdenia nadväzuje povinnosť označiť dôkazy preukazujúce tvrdené skutočnosti. V tomto prípade žalobcu zaťažovalo dôkazné bremeno preukázať, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným došlo k uzatvoreniu tvrdenej zmluvy, a to v písomnej forme. Žalobca neunesol v konaní dôkazné bremeno ohľadom svojho tvrdenia o vzniku a existencii zmluvy uzatvorenej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným predmetom, ktorej by bolo poskytnutie úveru a záväzok žalovaného uhrádzať poskytnuté finančné prostriedky v splátkach. Písomná zmluva právneho predchodcu žalobcu a žalovaného o úvere, tvorila podľa hmotného práva nevyhnutný predpoklad pre rozhodnutie o tvrdenom nároku žalobcu. Z dôvodu, že žalobca v konaní nepreukázal hmotnoprávny základ svojho nároku a teda v konaní neunesol dôkazné bremeno ohľadom ním tvrdených skutočností, zamietol súd žalobcom uplatnený nárok v celom rozsahu. Súd nemohol priznať žalobcovi nárok ani titulom bezdôvodného obohatenia. Žalobca totiž nepreukázal efektívne poskytnutie finančných prostriedkov žalovanému, teda obohatenie sa žalovaného bez právneho dôvodu na úkor žalobcu. Ak by totiž žalovanému boli právnym predchodcom žalobcu, na základe neplatne uzatvorenej zmluvy, poskytnuté finančné prostriedky tak, aktívne legitimovaným na uplatnenie si nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia by bol právnym predchodcom žalobcu a nie žalobca a navyše v tomto prípade, keďže vzájomný vzťah právneho predchodcu žalobcu a žalovaného posúdil súd ako spotrebiteľský vzťah, musel by súd aplikáciou §5b zákona č. 250/2007 Z.z. dospieť k záveru, že nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia je vzhľadom na plynutie subjektívnej dvojročnej a objektívnej trojročnej premlčacej doby od momentu poskytnutia peňažných prostriedkov premlčaný. Žalobca podľa tvrdenia obsiahnutého v jeho návrhu na začatie konania dotoval zmluvu na 20.12.2006 a návrh na začatie konania bol súdu doručený dňa 28.04.2014, teda po uplynutí premlčacích lehôt.

O náhrade trov konania rozhodol súd v súlade s § 142 ods. 1 O.s.p. Žalovanému, ktorý mal vo veci plný úspech však náhradu trov konania proti žalobcovi, ktorý vo veci úspech nemal, nepriznal, pretože si žalovaný náhradu trov konania neuplatnil a ani mu žiadne trovy zo súdneho spisu nevyplývali.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, v dvoch vyhotoveniach, cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Nitre. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (205 ods. 1 O.s.p.). Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.). Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie súdu, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.